

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1181/07
24.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Весном Даниловић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", чији је пуномоћник АБ, адвокат, против решења Министарства финансија Републике Србије, Управа царина, Комисија за жалбе Управе царина 01/4 број УП-1139/06 од 22.12.2006. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 24.01.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, у поновном поступку, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против решења Царинарнице Суботица број Уп-1760/2-04 од 15.08.2006. године, којим су измењени одговарајући подаци у ЈЦИ - Ј1 бр. 21748 од 13.11.2002. године, и на страни тужиоца утврђен царински дуг у износу од 50.488,35 динара на име мање плаћене царине за робу оцарињену по предметном царинском документу, који је наплаћен по решењу Царинарнице бр. Уп. 1760/01-04 од 27.05.2004. године.

Тужилац тужбом оспорава решење туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене закона и због повреда правила поступка, па предлаже да се оспорено решење поништи. Наводи да је у више наврата увозио робу са трговачким називом "бб" и да је ову пријавио као премикс, антиоксидант за сточну исхрану, а улога му је да стабилизује и спречи оксидацију компоненти унутар премикса и омогући њихову одрживост унутар рока, а за увоз ове робе имао је уредну документацију - увозну дозволу, декларацију произвођача и слично. У вези са тим позива се и на мишљење Факултета ветеринарске медицине из __, бр. 130 од 07.11.2002. године и проф. др ББ које је дато у поступку пред Општинским судом у Суботици у предмету број П 73/03. Оспорава у целини претарифирање спорне робе и налаз царинске лабораторије и истиче да ова роба при увозу није узоркована, а у случајевима у којима јесте, а с обзиром да тужилац оспорава налаз царинске лабораторије, требало је извршити контролну анализу, што царинарница није учинила. Истиче да у поновном поступку није проведен никакав поступак, већ је царинарница само накнадно саставила комисију која је записнички констатовала да је поступак правилно проведени и претарифирање извршено сагласно подацима са интернета, који записник је тужиоцу достављен, али да при том нису оцењени наводи увозника нити докази које је он поднео. Тужилац истиче и то да је наступила застарелост провођења ревизионе контроле јер је протекао рок од две године од извршеног увоза.

Тужени орган изјашњавајући се на наводе тужбе, у свом одговору у свему је остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост решења туженог органа у смислу чл. 39. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), оценом навода истакнутих у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

По оцени суда правилно је тужени орган поступио када је одбио жалбу налазећи да је царинарница поступила по налозима и упутствима туженог, а у складу са правним схватањем из пресуде Врховног суда Србије У. бр. 3864/04 од 11.08.2005. године. У поновно проведеном поступку контроле увозног царињења робе по ЈЦИ Ј-1 бр. 21748 од 13.11.2002. године, о чему је сачињен записник 01.01. бр. Д-3829/5 од 17.07.2006. године, који је жалиоцу достављен на изјашњење, утврђено је да се увезена роба не сврстава у пријављен тарифни став 2309.90 00 30 као премикс, већ у тарифни број 2309.90 00 90 Царинске тарифе, као смеша, производ који се употребљава за исхрану животиња. Наводе жалбе којима се оспорава извршено претарифирање тужени је правилно оценио да нису основани јер је претарифирање извршено сагласно налазу царинске лабораторије Царинарнице Нови Сад бр. 1054/02 од 26.03.2004. године, те подацима произвођачке спецификације увидом у сајт произвођача предметне робе "ВВ", и сагласно одредбама Правилника о квалитету и другим захтевима за храну за животиње, а према којим доказима се спорна роба сврстава у накнадно утврђен тарифни број, а не у погрешно пријављен. Доказе на које се жалилац позвао тј. мишљење Факултета ветеринарске медицине из __ и судског вештака проф. др ББ тужени је основано оценио да нису од утицаја на доношење другачије одлуке, јер се не односе на предметну робу, већ на другу робу. Оспореним решењем оцењен је и навод о застарелости провођења ревизионе контроле, па ни овај навод није основан јер је накнадни поступак царинарница

провела у року од 2 године у смислу члана 141. Царинског закона и сагласно примедоама и упутствима из пресуде Врховног суда Србије, односно омогућавањем учешћа тужиоцу у поступку контроле.

Суд је ценио наводе тужбе којима тужилац оспорава законитост решења туженог органа, па је нашао да су неосновани. Ово са разлога што је у поновно проведеном поступку тужени орган поступио у свему сагласно примедбама и упутствима из пресуде суда, омогућио је тужиоцу учешће у поступку и изјашњење на налаз царинске лабораторије којим су утврђена хемијска својстава робе и применом прописане царинске стопе извршио нов обрачун царине у складу са чланом 139. став 1. Царинског закона. Суд је ценио наводе тужбе који су изнети и у жалби и оцењени оспореним решењем, а за коју оцену су дати разлози које у свему прихвата и суд јер се заснива на чињеничном стању у списима предмета и правилној примени наведене одредбе члана 139. став 1. Царинског закона.

Из напред изнетих разлога налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 24.01.2008. године, У. 1181/07

Записничар Председник већа - судија

Весна Даниловић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ